

U S N E S E N Í

Krajský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Ing. Petra Šuránka a soudců Mgr. Jana Čížka a JUDr. Davida Krysky ve věci

žalobkyň:

a) o. Z.
sídlem X

b) o. P.
sídlem X

obě zastoupené advokátem Mgr. Jiřím Nezhybou
sídlem Údolní 567/33, Brno

proti

žalovanému:

Ministerstvo zemědělství
sídlem Těšnov 17, Praha 1

za účasti

osoby zúčastněné na řízení: L. V., a.s., IČO: X

sídlem X

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 2. 2016, č. j. 69019/2015-MZE-15111,

takto:

- I. V řízení se pokračuje.
- II. Žaloba se odmítá.
- III. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- IV. Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- V. Žalobkyni a) se vrací zaplacený soudní poplatek ve výši 3 000 Kč. Tato částka jí bude vyplacena z účtu Krajského soudu v Praze do třiceti dnů od právní moci tohoto usnesení.
- VI. Žalobkyni b) se vrací zaplacený soudní poplatek ve výši 3 000 Kč. Tato částka jí bude vyplacena z účtu Krajského soudu v Praze do třiceti dnů od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

1. Žalobou podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) podanou u Městského soudu v Praze dne 29. 4. 2016 se žalobkyně domáhají zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 2. 2016, č. j. 69019/2015-

MZE-15111 (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž byla podle § 92 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) jako nepřipustná zamítnuta odvolání žalobkyň proti rozhodnutí Krajského úřadu Středočeského kraje (dále jen „krajský úřad“) ze dne 8. 10. 2015, č. j. 099162/2015/KUSK. Tímto rozhodnutím bylo ve zkráceném přezkumném řízení podle § 98 správního řádu zrušeno závazné stanovisko Městského úřadu K. n. V. (jako vodoprávního úřadu; dále jen „městský úřad“) ze dne 29. 6. 2015, č. j. MUKV 30591/2015 OŽP (dále jen „závazné stanovisko“), a to v bodě 1, kterým byl vysloven nesouhlas s umístěním stavby L. V. – *Odbavovací plocha – západ, odvodnění* na pozemcích p. č. X, X a X v k. ú. P.. Závazné stanovisko bylo vydáno na žádost osoby zúčastněné na řízení.

2. Městský soud v Praze usnesením ze dne 20. 7. 2018, č. j. 10 A 74/2016 – 61, postoupil věc zdejšímu soudu jako soudu místně příslušnému.
3. Zdejší soud usnesením ze dne 29. 4. 2020, č. j. 43 A 90/2018 – 66, řízení přerušil, neboť rozšířenému senátu Nejvyššího správního soudu byla pod sp. zn. 2 As 8/2018 předložena k rozhodnutí otázka, zda rozhodnutí, kterým bylo v přezkumném řízení podle § 149 odst. 5 správního řádu zrušeno závazné stanovisko, je rozhodnutím dle § 65 odst. 1 s. ř. s., a v případě negativní odpovědi na tuto první otázku, zda se lze proti takovému rozhodnutí bránit žalobou na ochranu proti nezákonnému zásahu správního orgánu. Jelikož šlo o otázky, jejichž zodpovězení bylo pro rozhodnutí v právě posuzované věci vedené pod sp. zn. 43 A 90/2018 klíčové, předseda senátu přerušil řízení do doby, než rozšířený senát o předložených otázkách rozhodne. Lze přitom poznamenat, že stejné otázky byly rozšířenému senátu předloženy k rozhodnutí již dříve ve věci sp. zn. 4 As 3/2018, aniž by však byly rozšířeným senátem zodpovězeny. K tomu došlo až usnesením rozšířeného senátu ze dne 15. 12. 2020, č. j. 2 As 8/2018 – 76, jež nabylo právní moci dne 26. 12. 2020. Jelikož důvod pro přerušení řízení odpadl, soud podle § 48 odst. 6 s. ř. s. tímto usnesením vyslovil, že se v řízení pokračuje.
4. Před posouzením věci samé se soud zabýval otázkou, zda je žaloba přípustná. Právě k otázce přípustnosti žaloby proti rozhodnutí o zrušení závazného stanoviska se vyjádřil rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v usnesení ze dne 15. 12. 2020, č. j. 2 As 8/2018 – 76. Vyslovil v něm právní názor, že rozhodnutí, kterým bylo v přezkumném řízení podle § 149 odst. 5 správního řádu zrušeno závazné stanovisko, nezakládá, nemění, neruší ani závazně neurčuje práva nebo povinnosti žadatele ani žádné jiné osoby. Toto rozhodnutí je proto třeba považovat z materiálního hlediska též za závazné stanovisko, a nikoli za rozhodnutí ve smyslu § 65 odst. 1 s. ř. s. Z toho plyne, že rozhodnutí v přezkumném řízení, kterým bylo podle § 149 odst. 5 správního řádu zrušeno závazné stanovisko, je stejně jako jemu předcházející závazné stanovisko přezkoumatelné v soudním řízení správním pouze postupem podle § 75 odst. 2 s. ř. s., tedy jako závazný podklad konečného přezkoumávaného rozhodnutí. Podle rozšířeného senátu je třeba žalobu proti rozhodnutí, jímž se závazné stanovisko ruší, odmítnout podle § 46 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 68 písm. e) s. ř. s. [Ačkoli rozšířený senát opakovaně odkázal na § 68 písm. d) s. ř. s., jde podle přesvědčení krajského soudu o zjevnou chybu v psaní, protože argumentace rozšířeného senátu odpovídá § 68 písm. e) s. ř. s.].
5. Podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s., nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením návrh odmítne, jestliže je podle tohoto zákona nepřipustný. Podle § 68 písm. e) s. ř. s. je žaloba nepřipustná, domáhá-li se žalobce přezkoumání rozhodnutí, které je z přezkoumání podle

tohoto nebo zvláštního zákona vyloučeno. Podle § 70 písm. a) s. ř. s. jsou ze soudního přezkoumání vyloučeny úkony správního orgánu, které nejsou rozhodnutími.

6. V právě posuzované věci se jedná o věc, jež je právně shodná s věcí, jíž se zabýval rozšířený senát. I zde se žalobkyně domáhají zrušení rozhodnutí žalovaného, jímž zamítl odvolání proti rozhodnutí o zrušení závazného stanoviska v přezkumném řízení (pro věc je nerozhodné, že se v posuzované věci jedná o závazné stanovisko negativní). Předmětem řízení je tedy rozhodnutí, jímž bylo podle § 92 odst. 1 správního řádu jako nepřípustné zamítnuto odvolání žalobkyň proti rozhodnutí o zrušení závazného stanoviska v přezkumném řízení podle § 149 odst. 5 správního řádu. V souladu se závěry rozšířeného senátu krajský soud uvádí, že rozhodnutí o zrušení nesouhlasného stanoviska v dané věci nelze samostatně soudně přezkoumat. Z obsahu žaloby a jejích příloh ostatně vyplývá, že žalobkyně jsou účastnicemi územního řízení, které bylo zahájeno oznámením ze dne 8. 12. 2014, sp. zn. 473/SÚ/2014, č. j. 4685/2014. Žalobkyně se tedy mohou účinně domáhat ochrany svého veřejného subjektivního práva v řízení o umístění stavby a podle jeho výsledku případně též příslušným žalobním typem ve správním soudnictví. Soudní ochrana žalobkyň je zajištěna, a nelze se proto dovolávat ani porušení tohoto základního práva.
7. Soud proto dospěl k závěru, že napadené rozhodnutí není způsobilé být samostatným předmětem soudního přezkumu, neboť samo o sobě nezakládá práva a povinnosti fyzických a právnických osob, a na podanou žalobu je proto nutno nahlížet jako na návrh nepřípustný.
8. Soud tento závěr činí při vědomí toho, že žaloba směřuje primárně proti napadenému rozhodnutí, jímž bylo podle § 92 odst. 1 správního řádu jako nepřípustné zamítnuto odvolání žalobkyň proti prvoinstančnímu rozhodnutí krajského úřadu. Napadené rozhodnutí tak netvoří jeden celek s rozhodnutím krajského úřadu. Je-li takové rozhodnutí napadeno žalobou podle § 65 a násl. s. r. s., může se soud zabývat toliko přípustností (či včasností, jde-li o rozhodnutí, jímž bylo odvolání zamítnuto jako opožděné) podaného odvolání, a nikoliv samotnou věcnou stránkou (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 7. 2011, č. j. 5 As 30/2011 – 93, a tam citovanou judikaturu). Uvedené by tak mohlo zdánlivě naznačovat, že soud by se měl těmito otázkami v rozsahu uplatněných žalobních bodů zabývat i v nyní projednávané věci. Soud má ovšem za to, že by postrádalo smysl, aby napadené rozhodnutí bylo přezkoumáváno, jestliže by následně (poté, co by soud konstatoval včasnost či přípustnost odvolání) nemohla být přezkoumávána zákonnost prvoinstančního rozhodnutí krajského úřadu. Ke shodnému závěru přitom soud dospěl ve skutkově obdobné věci již v usnesení ze dne 12. 9. 2019, č. j. 43 A 71/2019 – 30, jež bylo následně aprobováno rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 12. 2019, č. j. 9 As 278/2019 – 37.
9. Z uvedených důvodů proto soud žalobu odmítl podle § 46 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 68 písm. e) s. ř. s. a s § 70 písm. a) s. ř. s.
10. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 3 s. ř. s. věty první, podle něhož nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba odmítnuta.
11. Osoba zúčastněná na řízení podle § 60 odst. 5 s. ř. s. nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť jí soud neuložil žádnou povinnost a neshledal pro přiznání náhrady nákladů řízení ani jiný důvod hodný zvláštního zřetele.

12. Vzhledem k tomu, že řízení skončilo odmítnutím žaloby, aniž bylo nařízeno jednání, rozhodl soud podle § 10 odst. 3 věty první zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“) o vrácení žalobkyněmi zaplacených soudních poplatků za podání žaloby, a to každé ve výši 3 000 Kč. Tyto částky budou žalobkyním vráceny z účtu soudu do třiceti dnů od právní moci tohoto usnesení (§ 10a odst. 1 zákona o soudních poplatcích).

Poučení:

Proti tomuto usnesení lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 7. ledna 2021

Mgr. Ing. Petr Šuránek, v. r.
předseda senátu